

To pa ni bilo prav lepo. Vljuden otrok se lepo poslovil, preden odide iz tuje hiše.

Kako naj to storimo? Recimo zopet kakor ob vstopu: »Hvaljen Jezus!« ali pa »Z Bogom!« ali pa »Lahko noč!« ali pa »Zdravi ostanite!«

Marsikje pa pravijo: »Adijo!« ali pa: »Se priporočam.« Pustimo prvo Lahom, drugo pa Nemcem, sami pa ostanimo pri tem, kar imamo domačega.

Sorodnikom podamo tudi roko v slovo. Marsikje poizkušajo otroci, da bi duhovniku poljubili roko. Bolje, če to opustite. Ni vsakemu gosposdu všeč. Poljubovanje je tuja, od drugod k nam zanešena navada. Pustimo jo zopet tujcem! In vrhutega mali otroci tudi niso vselej po licu snažni. Že veste . . .

Tako torej, ljubi otroci! Za letos se vaš učitelj lepega vedenja poslavlja od vas. Pa vam ima še veliko, veliko povedati. Na svidenje torej prihodnje leto. Otvorimo drugi razred. Pa obilo novih učencev pripeljite v našo šolo! Boste?

Janko Polák:

Sveta noč.

Kakor bi hiteli
angelci v noč tiho,
pada sneg v kosmičih
na zemljo.

Po vesoljnem stvarstvu
je razlit mir božji;
sen sladak objema
vse nebo.

O ti noč skrivnostna,
noč pred dnem velikim,
kdo te ne občuti?
Ume — kdo?

